

Publicerad 2007-01-05 21:46 av Electra von Spindelben

Jag är tom

Jag ropar efter dig,
mitt hjärta.

Ekon är det enda jag hör.

Jag kypar efter luft,

I min hals.

Ett sista andetag innan jag kanske dör.

Jag är så nära,

en kedja i stål.

Tänk att lägga den runt min hals och hoppa från stolen,

Bara för att se hur mycket jag tål.

I min dröm sliter jag upp med händerna,

Mitt skin och hela magen.

Jag vill spåra känslan,

Av de rena obehagen.

Jag skådar in i ett mörker,

Av mitt eget inre.

Jag är tom

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Electra von Spindelben med Poeter.se id #11700 innehar upphovsrätten